COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.2.2014
COM(2014) 98 final

2005/0214 (COD)

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN

în conformitate cu articolul 294 alineatul (6) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene

privind

poziția Consiliului la prima lectură
în vederea adoptării unei Directive a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la cerințele minime pentru sporirea mobilității lucrătorilor prin ameliorarea dobândirii și păstrării drepturilor la pensie suplimentară
2005/0214 (COD)

2005/0214 (COD)

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN

în conformitate cu articolul 294 alineatul (6) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene

privind

poziția Consiliului la prima lectură
în vederea adoptării unei Directive a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la cerințele minime pentru sporirea mobilității lucrătorilor prin ameliorarea dobândirii și păstrării drepturilor la pensie suplimentară
2005/0214 (COD)

1. CONTEXT

Data la care propunerea a fost transmisă Parlamentului European și Consiliului: [documentul COM(2005) 507 final – 2005/0214 COD]:	20.10.2005
Data avizului Comitetului Economic și Social European: (CESE 589/2006 fin)	20.4.2006
Data avizului Parlamentului European la prima lectură: (Raport, OOMEN-RUIJTEN – 52007AP0269)	20.6.2007
Data transmiterii propunerii modificate: (documentul COM(2007) 603 final – COD nemodificat):	09.10.2007
Data adoptării poziției Consiliului:	17.2.2014

2. OBIECTUL PROPUNERII COMISIEI

Având în vedere îmbătrânirea populației și necesitatea de a păstra viabilitatea pe termen lung a finanțelor publice, se preconizează că sistemele de pensii ocupaționale vor trebui să joace un rol mai important în asigurarea unor venituri adecvate la pensie.

Prin urmare, este esențial să se garanteze că normele care reglementează funcționarea acestor sisteme nu împiedică libera circulație a lucrătorilor între statele membre sau mobilitatea în cadrul unui stat membru, reducând astfel posibilitățile lucrătorilor mobili de a acumula și de a păstra drepturi suficiente de pensie până la sfârșitul carierei lor. În plus, neîndeplinirea acestui deziderat va reduce flexibilitatea și eficacitatea pieței forței de muncă. Chiar dacă decizia unei persoane de a fi mai mobilă este determinată de numeroși factori, posibilitatea de a-și pierde drepturile la pensia suplimentară avea un impact asupra deciziei persoanei respective de a-și schimba locul de muncă.

3. COMENTARII ASUPRA POZIȚIEI CONSILIULUI

Poziția Consiliului diferă de propunerea Comisiei în ceea ce privește două aspecte principale. Unul dintre acestea se referă la domeniul de aplicare al directivei pe care Consiliul îl dorește

restrâns la mobilitatea transfrontalieră. Comisia propusese ca toți lucrătorii care își schimbă locul de muncă să beneficieze de dispozițiile directivei, indiferent dacă își schimbă locul de muncă în interiorul unei țări sau peste hotare. Această propunere a avut în principal motive de ordin practic, deoarece nu a fost clar modul în care, în practică, sistemele ar putea aplica reguli diferite pentru persoanele care își schimbă locul de muncă peste hotare și pentru cele care rămân în interiorul aceleiași țări. Consiliul a susținut că articolul 46 din TFUE nu a putut fi folosit drept bază legală pentru protejarea persoanelor care trec la un alt loc de muncă în interiorul aceleiași țări și a dezvoltat un mod în care mobilitatea transfrontalieră ar putea fi diferențiată de mobilitatea internă, aceasta din urmă rămânând o responsabilitate a statelor membre. Comisia poate accepta această poziție, însă invită statele membre să aplice standardele prevăzute în directivă și lucrătorilor care își schimbă locul de muncă în interiorul unei țări. Majoritatea statelor membre și-au declarat deja intenția de a aplica directiva în mod uniform tuturor persoanelor care își schimbă locul de muncă.

A doua modificare majoră față de propunerea Comisiei se referă la condițiile de dobândire a drepturilor la pensia ocupațională. Comisia propusese ca dobândirea drepturilor la pensia ocupațională să nu poată fi supusă unei perioade de așteptare (înainte ca un lucrător să fie admis în sistemul de pensii) mai mari de un an, iar perioadele pentru satisfacerea condițiilor de intrare în drepturi (durata afilierii la sistem la finalul căreia drepturile nu pot fi pierdute ca urmare a unei încetări anticipate a relației de muncă) să nu fie mai mari de un an. Consiliul a susținut că perioadele de așteptare și de intrare în drepturi combinate nu trebuie să fie mai mari de trei ani. În același timp, Consiliul a optat pentru o regulă mai favorabilă cu privire la vârsta minimă permisă pentru dobândirea unui drept la pensie. În loc de 25 ani, vârsta minimă nu trebuie să depășească 21 ani. Poziția Consiliului nu corespunde propunerii Comisiei în ceea ce privește durata totală a perioadelor de așteptare și de satisfacere a condițiilor de intrare în drepturi, însă reprezintă o îmbunătățire în ceea ce privește vârsta minimă. Prin urmare, Comisia poate accepta poziția Consiliului.

4. CONCLUZII

Prin urmare, Comisia consideră că poate aproba poziția Consiliului astfel încât Parlamentul European să poată adopta textul final la a doua lectură înainte de sfârșitul legislaturii actuale.